

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 19-10-54765 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 19-10-2015 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 19-11-2651 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

בפני כבוד השופטת יעל רז לוי – אב"ד
כב' השופטת גילת שלו
כב' השופט יעקב דנינו

המעוררים

1. מחמד אבו אלקיעאן (נאשם 5 בכתב האישום)
2. מוחמד אבו אלקיעאן (נאשם 6 בכתב האישום)
- ע"י ב"כ עו"ד נשאף דרויש ועו"ד עיסא אבו אלקיעאן
3. מוניר אבו אלקיעאן (נאשם 7 בכתב האישום)
- ע"י ב"כ עו"ד ליל פטישי
4. אחמד אבו אלקיעאן (נאשם 8 בכתב האישום)
5. דהיש אבו אלקיעאן (נאשם 9 בכתב האישום)
- ע"י ב"כ עו"ד לימור רוט חזן

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תהילה גלנטה

המשיבה

פסק דין

מבוא

- 1
- 2 בעקבות רצח שהתרחש במקום אחר, הגיעו שוטרים ביום 27/12/2015 בשעות הבוקר לחניית בית
- 3 העלמין של הישוב חורה, זאת לאחר שהתעורר חשד שבאותה חניה נמצא רכב, אשר אפשר כי היה
- 4 מעורב באירוע הרצח.
- 5 שוטרי המז"פ הגיעו למקום יחד עם שוטרים נוספים בכלי רכב משטריים, כשהם לבושים במדי
- 6 משטרה, כדי לבצע את הבדיקות הנדרשות ותוך ניסיון לבדוד את הזירה בה עבדו אנשי המז"פ.
- 7 לפיכך, ניסו למנוע מאנשים להתקרב לרכב החשוד.
- 8 במקביל להגעת השוטרים למקום, התקבצו במקום עשרות אנשים משבט אבולקיעאן; זאת, לאחר
- 9 שבאותה עת הסתיימה הלווייתו של אדם אחר שנרצח באירוע שונה ונפרד, שאינו קשור לאירוע
- 10 בגינו הגיעו השוטרים למקום, וזאת כאמור, כדי לבדוק את הראיות ברכב שחנה בחניה.
- 11 בעוד השוטרים מנסים למלא חובתם על פי דין, ללא כל סיבה נראית לעין וללא כל התראה, באור
- 12 יום בחניית בית העלמין בחורה, החל המון אדם, חלקם רעולי פנים וחלקם חובשים כובעים,
- 13 להתקבץ ולהתקרב אל השוטרים, כאשר כל המעוררים היו חלק מההמון. למרות שהשוטרים הורו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 19-10-54765 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 19-10-2015 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 19-11-2651 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

1 לאנשים להתרחק מהמקום, החלו אנשים מתוך ההמון לדחוף את השוטרים. בשל כך השוטר אלעד
2 גל נאלץ להתיז גז פלפל לעבר ההמון על מנת להרחיקם, דבר אשר גרם להמון לסגת מעט. עם זאת,
3 מיד לאחר מכן חזר ההמון להתקדם לעבר השוטרים תוך שרבים מתוך ההמון מיידיים אבנים,
4 ביניהן אבנים גדולות. מטחי האבנים שיזדו לעבר השוטרים העמידו אותם בסכנת חיים ממשית,
5 כאשר השוטרים המעטים שלא היו ערוכים לאירוע בסדר גודל כזה, נאלצו בשלב מסוים להסתתר
6 מאחורי ניידות המשטרה ובתוכן, כשמטר האבנים פגע בשוטרים ובניידות. זאת, עד להגעת
7 התגבורת המשטרתית, לאור אותות המצוקה ששודרו.

8 כל המערערים יידו אבנים לעבר השוטרים על מנת להכשילם בביצוע תפקידם. המערער 1 (נאשם 5
9 בכתב האישום) יידה אבנים תוך שהוא עוטה כיסוי על ראשו (באמצעות חולצת סוויטשירט) ופיסת
10 בד אשר הסתירה את פיו כדי להקשות על זיהויו. כאשר השוטר יורי ניסה לעצור את מערער 1, הוא
11 התנגד למעצר ונאבק בשוטר תוך ששניהם נפלו ארצה. בעוד השוטר יורי נאבק במערער 1, הגיעו
12 אחרים שזהותם אינה ידועה ובעטו בגופו של השוטר ולאחר מכן הרימו אבנים במטרה ליידות אותם
13 עליו. השוטר יורי נאלץ לעזוב את המערער 1 ולתפוס מחסה, ובמהלך אירוע זה נפלו לשוטר יורי
14 מחסנית ואזיקי יד.

15 המערערים 2-4 (נאשמים 6-8 בכתב האישום) שעמדו מאחורי אנשים בהמון, יידו אבנים לעבר
16 השוטרים והניידות, כאשר שני שוטרים התקרבו אליהם מאחור, תפסו אותם ועצרו אותם.

17 המערער 5 (נאשם 9) יידה אבנים לעבר השוטרים והניידות ממרחק קצר ובהמשך תפס את השוטר
18 חליוה בידו ומשך אותו, וכתוצאה מכך השוטר נפל על הרצפה ונחבל בכתפו ובגבו, ואף התנגד למעצר
19 ונאבק בשוטר.

20 במהלך האירוע לאחר שהשוטרים בעצם כותרו ולאור הסכנה הממשית שחשו, השוטר קקון שלף
21 אקדח וירה מספר יריות אזהרה באוויר כדי להרתיע את ההמון, אולם ההמון המשיך ליידות אבנים
22 באופן שאבן גדולה פגעה בכתפו ואבן נוספת בראשו – פגיעה שגרמה לדימום רב והצריכה את פיננוי
23 לאחר מכן לבית החולים; השוטר חליוה נפגע בידו ובכתפו; שוטרים רבים נוספים נחבלו; ונגרמו
24 נזקים רבים לניידות המשטרה.

25 השוטר שי כרמל נאלץ אף הוא לירות באוויר על מנת להרתיע את ההמון ולמרות זאת מטר האבנים
26 לא הפסיק. רק לאחר מספר מטחי ירי לאוויר, החל ההמון לסגת. מעשי המערערים כמתואר לעיל
27 גרמו לפציעתם של השוטרים ולנזק כבד לניידות המשטרה.

28 האירוע הקשה והפוגעני - אשר הקורא מתקשה להאמין כי כך נעשה לאור יום לשוטרים הממלאים
29 את תפקידם כחוק - הוא שעומד בבסיס הערעורים שבפנינו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 54765-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2015-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2651-11-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

1 בגין אירוע זה הוגש נגד חמשת המערערים וכנגד ארבעה נוספים כתב אישום אשר ייחס להם עבירות
2 של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן:
3 "החוק")); פציעה בנסיבות מחמירות (עבירה לפי סעיף 334 + 335 (א)(1) + (2) לחוק); הפרעה לשוטר
4 בשעת מילוי תפקידו (עבירה לפי סעיף 275 לחוק); תקיפה הגורמת חבלה של ממש (עבירה לפי ס'
5 380 לחוק); חבלה במזיד (עבירה לפי סעיף 413' לחוק); כאשר למערער 1 - נאשם 5 בכתב האישום
6 - יוחסה גם עבירה של נסיבות מחשידות (עבירה לפי ס' 410(3) לחוק), בשים לב לכך כי היה רעול
7 פנים כדי להקשות על זיהויו.

8

9

ההליך בבית משפט קמא

10 המערערים 2-5 כפרו במיוחס להם בכתב האישום, הודו בכך שנכחו במקום, אך הכחישו את
11 המיוחס להם וטענו שהשוטרים נהגו בברוטליות, וכי גם אם היה יידוי אבנים במקום, הוא לא נעשה
12 על ידם.

13 בשונה מהם, המערער 1 הודה עוד במענה במיוחס לו בסעיפים 13 ו-14 לכתב האישום - שם נאמר
14 כי יידה אבנים לעבר כוחות המשטרה, כשהוא עוטה על ראשו ופניו כיסוי. נציין כבר עתה, כי הגם
15 שהמערער 1 הודה עוד בשלב המענה בעובדות אלו, ונראה כי אפשר שהמחלוקת הייתה משפטית
16 בלבד ביחס לאיזה עבירות עולות מאותן עובדות, והוא אף הודה בחקירתו במשטרה, הרי משפטו
17 המשיך להתנהל יחד עם האחרים, ללא שניתן לעניין זה הסבר, אף לא בפנינו, עניין אליו נדרש עוד
18 בהמשך.

19 לאחר שמיעת ראיות מכללא ועדויות רבות וכן בסרטונים שצולמו במקום, מצא בית משפט קמא
20 לנכון בהכרעת דין מפורטת ומנומקת להרשיע את כל המערערים בעבירות שיוחסו להם בכתב
21 האישום (פרט לעבירה של נסיבות מחשידות, ממנה זוכה המערער 1 מחמת הספק). בית המשפט
22 התבסס על עדויות השוטרים בהן נתן אמון, לפיהן המערער 1 בעודו רעול פנים, נאבק עם שוטר
23 שניסה לעצור אותו ואחרים מבין ההמון, בעטו בגבו של השוטר ואף הרימו אבנים כדי לזרוק עליו
24 עד שהרפה מאחיזתו במערער 1. באשר למערערים 2-5 נקבע, כי אלו יידו אבנים לעבר ניידות
25 משטרה, תוך שהשוטרים תיארו שהאירוע הסלים באופן שהם נאלצו לירות ירי אזהרה ואף זה לא
26 הועיל בהרתעת ההמון, בהמשך אף נזרקו אבנים לעבר השוטר קקון ואבן נוספת פגעה בראשו וגרמה
27 לו דימום רב.

28 בבית המשפט קמא העידו השוטרים שהיו במקום ובכלל זה השוטר יורם חליוה אשר תיאר, כי הוא
29 משרת כ-25 שנה במשטרה, מתוכן 20 שנה במגזר הבדואי, וכי זו הייתה הפעם הראשונה שהוא חש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 19-10-54765 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 19-10-2015 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 19-11-2651 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

- 1 פחד אמיתי מפני ההמון; כי אירוע זה היה עבורו טראומטי מאוד; וכי במהלכו הוא נפצע בכתפו
- 2 פציעה ממשית והוא אף עומד בפני ניתוח; וכי מדובר היה באירוע בו נזרקו אבנים רבות וגדולות אל
- 3 עבר השוטרים, עד כדי כך שחלק מהם נאלץ להסתתר מאחורי ובתוך ניידות המשטרה.
- 4 שוטרים נוספים שהיו במקום העידו אף הם על ההתפרעות הקשה, במהלכה כמאה איש התקדמו
- 5 לעברם והחלו לדחוף אותם, לצד ידוי אבנים מסיבי - תוך שימוש באבנים גדולות והתעמתות פיזית
- 6 עם השוטרים אשר חלקם אף נפצע ונחבל, וכי לאורך האירוע הם חשו בסכנת חיים.
- 7 בית המשפט קמא הרשיע את המערערים בעבירות שיוחסו להם לאור האמון שנתן כאמור בעדויות
- 8 השוטרים, והתיעוד המצולם של חלק מהאירוע, אל מול גרסתם של המערערים בהן לא נתן אמון.
- 9 בהכרעת הדין הארוכה והמפורטת בחן בית המשפט את כל העדויות והראיות שהוגשו בפניו, את
- 10 גרסאות המערערים, ואת טיעוניהם ביחס לכך שלא ניתן לראות בהם מבצעים בצוותא, שותפים או
- 11 אחראים למעשיהם של אחרים בהמון; ולאחר שניתח את הראיות ואת הוראות הדין והפסיקה
- 12 בנושא זה, קבע בית המשפט שיש להרשיע את המערערים בכל העבירות שיוחסו להם בהיותם
- 13 מבצעים בצוותא.
- 14 באשר לעונש קבע בית המשפט בגזר דינו, כי מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה היא
- 15 מדיניות מחמירה. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, צוין כי ממכלול עדויות השוטרים
- 16 שהעידו במהלך שמיעת הראיות עולה שמדובר באירוע קשה, בו יודה על השוטרים מטר אבנים
- 17 גדולות, וניידות המשטרה נופצו. כך, למשל, מעדות השוטר יורי עולה כי הוא חש בסכנת חיים לאחר
- 18 שזכוכיות הניידות נופצו; מעדות השוטר קקון עולה כי הוא חש שנשקפה לו ולשוטרים סכנת חיים
- 19 ממשית, במצב בו ההמון המשיך לידות אבנים לעבר השוטרים, ואבן גדולה פגעה בו בכתפו ואחרת
- 20 בראשו וגרמה לו לדימום ופציעה; כך עולה גם מעדות פקד יואב ברקאי ורפ"ק שאול - אנשי
- 21 המעבדה הניידת - אשר תיארו תקיפת שוטרים המונית ואגרסיבית, מטח אדיר של אבנים גדולות,
- 22 והכל כאשר רכב המעבדה הניידת היה מוקף בהמון ומנותק משאר השוטרים.
- 23 בית המשפט הדגיש עוד שנסיבות ביצוע העבירה עולות גם מהתמונות הרבות והסרטונים שהוגשו,
- 24 המלמדים על האינטנסיביות שליוותה את האירוע ועל מידת הסכנה שנשקפה לשוטרים, כמו גם
- 25 את הפגיעות בניידות.
- 26 באשר למתחם הענישה, ציין בית המשפט כי המעשים כאן מצויים ברף חומרה גבוה יותר מזה שעליו
- 27 דובר בע"פ 17-07-63373 אבו עייאש ואח' נ' מ"י (3.1.17), שם העמיד בית משפט זה את מתחם
- 28 העונש בין 10 – 24 חודשי מאסר בפועל. זאת, מאחר שכאן הורשעו המערערים בעבירה נוספת של
- 29 פציעה בנסיבות מחמירות, בעוד אשר באותו מקרה המערערים הגיעו להפגנה ברישיון שהתדרדרה
- 30 וההתפרעות החמורה הייתה לאחר מעצרים של המערערים. עניינם של המערערים חמור יותר אף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 54765-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2015-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2651-11-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

1 מזה שנקבע בעפ"ג 31060-04-14 אטרש נ' מ"י (2.7.14), שם נקבע מתחם ענישה בן שנת מאסר
2 לשלוש שנות מאסר, שכן, כאן המערערים הורשעו אף בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, ולאור
3 עוצמת הפגיעה כאן.

4 נוכח כך, קבע בית המשפט מתחם עונש הולם ביחס למערער 1 בין 16 – 34 חודשי מאסר בפועל,
5 לאור העובדה שהמערער 1 היה רעול פנים והתעמת עם אחד השוטרים, וביחס ליתר המערערים
6 נקבע מתחם עונש בין 15 – 33 חודשי מאסר בפועל.

7 לאחר מכן, בחן בית המשפט את הענישה בתוך גדר המתחם, ובסופו של דבר דן את המערערים 1,
8 2 ו-4 לעונש מאסר בפועל של 21 חודשים בניכוי ימי מעצרים; את המערער 4 דן ל-15 חודשי מאסר
9 בפועל בניכוי ימי מעצרו; ואת המערער 5 דן ל-22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

10 כמו כן נדונו המערערים למאסרים מותנים, לקנס בסך 5,000 ₪ לכל אחד מהם וכן פיצוי לשוטר
11 יורם חליוה ולשוטר יעקב קקון על סך 3,500 ₪ לכל אחד מהשוטרים.

12 על פסק דינו של בית המשפט קמא הוגשו שלושת הערעורים שבכותרת, והדיון בשלושת הערעורים
13 אוחד. במהלך הדיון שמענו באריכות את טיעוני ב"כ המערערים, המלצנו להם שלא לעמוד על
14 הערעור בכל הנוגע להכרעת הדין, וכך עשו.

15 מכאן יתמקד דיוננו בערעור הנוגע לחומרת העונש.

דין

17 מקרא עדויות השוטרים שבפנינו מלמד על אירוע חמור במיוחד המסלים מרגע לרגע של הפרת סדר
18 בוטה וזועקת תוך תקיפת שוטרים ופציעתם, כשהמעשים מבוצעים באופן קבוצתי וכל אחד מההמון
19 "תורם" את חלקו, תוך הפגנת אלימות ויידוי אבנים. נודה כי הצפייה בסרטון שהוגש אינה קלה.
20 הצופה רואה מול עיניו כיצד השוטרים באירוע זה מצאו עצמם מותקפים באופן שסיכן את חייהם,
21 תוך שהם נאלצים להסתתר מאחורי ובתוך ניידות משטרה, בעוד מסביבם אבנים נופלות ושמשות
22 ניידות מתנפצות – כך ממש- זאת עד להגעת כוח נוסף שסייע בחילוץם. אותה תקיפה מסיבית של
23 השוטרים, ההתלהמות הבלתי מבוקרת ויידוי האבנים המסיבי כלפיהם, מעבר לסיכון חייהם של
24 השוטרים והפגיעות הפיזיות בכל אחד מהם כפרט, מורים לנו, כי מעשים מסוג זה פוגעים באורח
25 קשה בשלטון החוק, ברשויות אכיפת החוק ובציבור בכללותו, ומחייבים ענישה הולמת שתבטא את
26 נסיבות ביצוע המעשים ואת הפגיעה הקשה בשוטרים ובעצם הלגיטימיות של עבודתם ופעולתם.
27 לכל האמור מצטרפת העובדה, כי במהלך אותה התפרעות מספר שוטרים נפגעו ונפצעו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 54765-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2015-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2651-11-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

1 צפייה בסרטון אשר צולם במצלמה שנשא אחד השוטרים, מלמדת על הסיטואציה המאיימת
2 והקשה אליה נקלעו השוטרים, שכאמור "חטאם" מתמזה בכך, שביקשו לבדוק רכב שחנה במקום
3 במסגרת חקירת תיק רצח אחר. אז מצאו את עצמם מותקפים מכל עבר באופן שקשה להאמין
4 שנראה במחוזותינו – בריש גלי, לעיני כל, בשעת בוקר של יום חולין.

5 היקפם של המעשים וטיבם – תקיפה המונית וקשה של גורמי אכיפת החוק אשר ניסו לבצע את
6 תפקידם כדי להגן על הסדר הציבורי ובטחון הציבור – יש בהם פן של חומרה מיוחדת וקריאת תיגר
7 כנגד רשויות אכיפת החוק. מעשיהם של המערערים מעידים על כך שאין מורא החוק עליהם, מקום
8 בו הם השתתפו באופן פעיל בהתלהמות המונית, ולקחו חלק באותה הפגנת אלימות ובריונות כלפי
9 השוטרים, תוך יידוי האבנים כאשר חלקם אף התעמת באופן פיזי עם השוטרים.

10 מעשיהם של המערערים טומנים בחובם פגיעה קשה בשלטון החוק, בגורמי אכיפת החוק המבצעים
11 את תפקידם יום ויום ושעה שעה, ואשר פועלים להגנה על ביטחון הציבור. נכונותם של המערערים
12 ליטול חלק בהתקבצות הקבוצתית שהתהוותה, שנועדה לפגוע בשוטרים ובכלי הרכב שלהם, תוך
13 תקיפה בלתי מרוסנת, חסרת עכבות ואלימה של השוטרים, יש בה משום פגיעה ממשית, חסרת
14 עכבות, בכל אותם ערכים מוגנים שנמנו לעיל – ערכים עליהם ביקש המחוקק להגן, כאשר ייחד
15 עבירות ספציפיות הנוגעת לתקיפת שוטרים אשר להן פן של חומרה מיוחדת, הנוגעת לתקיפת
16 שוטרים.

17 הפסיקה חזרה והדגישה כי :

18 "מעבר לחומרה הגלומה בעבירת תקיפה בתור שכזו, תקיפה של גורם
19 האמון על אכיפת החוק בעת מילוי תפקידו מתאפיינת בחומרה יתרה. על
20 הטעמים לכך עמד השופט ס' ג'ובראן:

21 "משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק
22 במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים,
23 המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא
24 נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל
25 מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות.
26 שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות
27 כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל
28 שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע
29 בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונם
30 האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 54765-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2015-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2651-11-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבורי (ע"פ)

9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא, פסקה 26 (20.9.2010); להלן: עניין

מוסא) [ע"פ 5123/14 סירחאן נ' מ"י (30.12.2013) (להלן: "עניין סירחאן")]

וראו גם ע"פ 8255/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (9.4.2017).

עוד נפסק כי, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי אלו אשר אמונים על השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק; וכי מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק – ממש כפי שהיה בענייננו, שומטים את הקרקע תחת המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה; על כן פגיעה מסוג זה מחייבת ענישה הולמת שתשקף את הגישה של "אפס סובלנות" כלפי התנהגות מסוג זה (ראה עניין סירחאן הנ"ל, וכן ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988)).

ב"כ המערערים טענו רבות ביחס לכך שמתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט קמא, כמו גם העונש שנגזר על המערערים בתוך המתחם, מחמירים מאוד וחורגים ממדיניות הענישה ומעונשים שהושתו במקרים דומים. כך, למשל, ב"כ המערערים 1 ו-2 הפנה לפסיקה רבה בתמיכה לטיעוניהם, ואף הגיש "טבלת פסיקה" בעבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, ממנה ביקש ללמוד כי במקרים לא מעטים המתחמים מתחילים בענישה בת מספר חודשים, שאפשר כי ירוצו בעבודות שירות, וכי בסופו של דבר נגזרים עונשי מאסר בפועל קצרים ואף ענישה בדמות עבודות שירות. זאת, גם במקרים חמורים יותר, ואף כשמדובר בעבירות על רקע אידיאולוגי. גם ב"כ המערער 7 ציינה כי בית המשפט לא התייחס לפסיקה שהוגשה על ידם, שם נקבעו מתחמים חמורים פחות שהתחילו במספר חודשי מאסר, ומכאן תחתית המתחם שנקבעה על ידי בית משפט קמא במקרה זה, גבוהה באופן משמעותי מזו שהייתה צריכה להיקבע.

בחנו את טענות ב"כ המערערים בנוגע למתחם העונש שנקבע ומצאנו, כי נוכח האמור לעיל, טיבו, היקפו וחומרתו של האירוע ומעשי המערערים אשר הורשעו אף בתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ופגיעה בנסיבות מחמירות, הרי מתחם העונש שקבע בית המשפט קמא, הולם את הנסיבות המיוחדות והקשות של ענייננו.

אכן היו מקרים אחרים בהם נקבעו מתחמים אשר החלו - בתחתית המתחם - מענישה מקלה יותר. עם זאת, כפי שציין בית המשפט קמא, בבוחנו את הפסיקה של בית משפט זה (לדוגמה בעניין אטרש שצוין לעיל), הרי שם נקבע מתחם שנע בין שנה לשלוש שנים – משמע מתחם שרצפתו ב-12 חודשי מאסר בפועל, ובערעור נקבע כי מתחם הענישה אינו חורג ממתחם הענישה הראוי בנסיבות העניין. במקרה זה, כפי שציין בית המשפט קמא, מדובר במקרה חמור יותר בו המערערים הורשעו אף בפגיעה בנסיבות מחמירות ולכן נראה שמתחם שרצפתו 15 או 16 חודשי מאסר בפועל ורומו בעונש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 19-10-54765 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 19-10-2015 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 19-11-2651 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

1 של 33 או 34 חודשים, הינו מתחם דומה למתחם שנקבע שם, והולם את נסיבות ביצוע העבירות ע"י
2 המערערים כפי שפורטו לעיל. מתחם הענישה אכן נקבע בין היתר בהתחשב במדיניות הענישה
3 הנהוגה, אך מתחם העונש אמור להולם, ראש וראשית, את מעשי העבירה שביצעו המערערים
4 בהתאם לעקרון ההלימה, על פיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת המעשה ונסיבותיו ומידת
5 אשם של המערערים.

6 כידוע, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לחומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של
7 הנאשם וסוג העונש המוטל עליו. הרציונל ברור: הגם שאין לקבוע מתחם ענישה המותאם לנסיבות
8 ספציפיות של הליך נתון, ברי מאידך כי: **"אין לקבוע מתחם ענישה כללי, הכולל קשת רחבה מאוד
9 של מעשים אפשריים"** ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל (מיום 4.4.2013) וכי: **"אין מדובר
10 במתחם שנקבע לעבירה באשר היא... המתחם ישתנה ממעשה עבירה אחד לאחר, בהתאם
11 לחומרתו, ומנאשם אחד לאחר, בהתאם לאשמו"** (ראו והשוו אורן גזל-איל, **"חריגה ממתחם
12 העונש ההולם"**, בעמ' 542). מדרג החומרה מסייע אפוא לזהות מתחם ענישה שונה לפי קבוצות
13 מעשים דומים בנסיבותיהם.

14 לאור זאת, המשתמע מטענות הסנגורים, כי בעבירה של תקיפת שוטרים יש לקבוע מתחם ענישה
15 הולם שתחתיתו בענישה בת מספר חודשים, ואולי אף בענישה בדמות עבודות שירות, תהא חומרת
16 העבירות אשר תהא, מהווה פרשנות שגויה של הוראות הדין. ממילא, באנו לכלל מסקנה כי השונות
17 המאפיינת את המקרים המתוארים בפסיקה שצוטטה על ידי המערערים, גוזרת מסקנה נפרדת
18 ומתחם ענישה שונה, בהתחשב בכך שבמקרה דנא קיימות נסיבות לחומרה ועבירות נוספות, כפי
19 שביטא בית משפט קמא בהכרעת הדין.

20 בענייננו, כפי שפירט בהרחבה בית המשפט קמא, אין אלא לקרוא את עדויות השוטרים, לא אחד
21 ולא שניים, ולצפות בסרטונים כדי לחוש באופן ממשי, את עוצמתו השלילית של אותו אירוע
22 התלהמות והתפרעות של המון אדם, באופן שהעמיד את אותם שוטרים שהיו במקום בסכנת חיים
23 ממשית.

24 ראוי לציין בהקשר זה, כי במקרים מעין זה, בו מבוצעת תקיפה קשה ע"י המון משולהב, אין מקום
25 או אפשרות לנסות ולבודד מעשים שביצע נאשם ספציפי מתוך ההמון, בשלב קביעת המתחם, והדבר
26 אף אינו מתיישב עם מדיניות שיפוטית ראויה ועם דיני השותפות, לפיהם רואים שותפים לעבירה
27 כאורגן אחד רב פרטים. על אחת כמה וכמה במקרה בו מהראיות לא נראה כי מי מהמערערים, ניסה
28 להרגיע את ההסלמה או להנמיך את הלהבות – נהפוך הוא, שכן כל אחד מהם תרם את חלקו, באופן
29 פעיל, כמתואר בהרחבה בהכרעת הדין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 54765-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2015-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2651-11-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

לאור המקובץ ולאור כל שפורט לעיל, מתחם הענישה שנקבע, אינו חורג ממתחם העונש הראוי
בנסיבות העניין.

מכאן לענישה בגדרי המתחם.

במבט על, העונש כפי שהטיל בית המשפט קמא על המערערים, לאחר שבחן את הנסיבות הנדרשות
בגדרי המתחם, הגם שאינו קל, אינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור.

**"הלכה היא כי התערבות ערכאת הערעור בעונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים
חריגים בלבד בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או כאשר העונש שנגזר חורג במידה ניכרת
ממדיניות הענישה הנוהגת או הראויה במקרים דומים (ראו מבין רבים: ע"פ 864/19 מדינת
ישראל נ' חיאוי [פורסם בנבו] (10.7.2019))" [ע"פ 5826/19 מדינת ישראל נ' דורי רפאל (פורסם
בנבו, 21.01.2020)]**

עם זאת, מצאנו כי במקרה דנא יהיה לנכון להקל בעונשם של חלק מהמערערים – מערערים 1, 3 ו-
4, בשל כך שלגבי כל אחד מהם סברנו שהיה מקום ליתן משקל רב יותר לנסיבות האינדיבידואליות
ולשיקולים שונים, אשר רלוונטיים לגזירת עונשם בתוך מתחם הענישה.

באשר למערער 1 – עולה מהכרעת הדין ומגזר הדין, כי למעשה המערער 1 הודה עוד במענה לכתב
האישום, כי יידה אבנים לעבר כוחות המשטרה כשהוא רעול פנים, והודה אף בכך שנאבק בשוטר
כמתואר בכתב האישום. מכאן לא הוברר עד תום, מדוע המשיך המערער 1 בניהול הוכחות ובהליך
של שמיעת הראיות, כאשר נדמה שטענותיו הסתכמו בעיקר בטענה משפטית שככל הנראה היה
בכוונתו לטעון ביחס לכך שהוא גם כמבצע בצוותא; והדבר נותר לא ברור אף בשל כך שלא הוגשו
סיכומים על ידי ההגנה בבית משפט קמא. כך או כך, התוצאה היא כי הגם שהמערער 1 הודה עוד
בחקירתו במשטרה וגם בבית המשפט במה שיוחס לו; והגם שכתב האישום הוגש ימים ספורים
לאחר האירוע, הרי ההליך המשפטי ושמיעת הראיות, מטעמים שאינם קשורים אליו, נמשך מספר
שנים, בעוד שמערער זה יכול היה לסיים את עניינו במועד מוקדם הרבה יותר. מכאן, שביחס אליו
יש משקל מסוים גם לחלוף הזמן – להבדיל מן האחרים – שכן, בכל הנוגע למערער 1 אפשר שהיה
מקום להפריד את עניינו ולסיים אותו לפני זמן רב. תחת זאת, ולמרות שלמעשה לא כפר במרבית
העובדות שיוחסו לו בכתב האישום, עניינו המשיך במנותק מהודאתו.

לכך מצטרפת העובדה, כי גם תסקיר שירות המבחן באשר למערער זה ניתן לכנותו חיובי. מהתסקיר
עולה כי המערער – צעיר אשר היה בעת ביצוע העבירות היה צעיר כבן 20 – שב והודה ולקח אחריות
על מעשיו גם בפני שירות המבחן. המערער סיים שתי שנות לימוד במכללה במסלול הנדסאי מכוונות,
ומעוניין להמשיך ללמוד. המערער אף שולב בקבוצת מעצרי בית, שיתף פעולה בצורה תקינה,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 54765-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2015-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2651-11-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

1 ושירות המבחן התרשם כי הוא מגלה מוטיבציה לבחון אלטרנטיבות להתנהגותו בסיטואציות
2 דומות, וכי ההליך המשפטי במעצר היווה גורם מרתיע עבורו וכי הוא מבין כי פעל תוך שיקול דעת
3 מוטעה.

4 מכלול נסיבות העניין מלמד אפוא, כי מערער זה, בשונה מן האחרים, הודה עוד בחקירתו במשטרה
5 ובבית המשפט. לטעמנו, לעניין זה לא ניתן די משקל בגזר דינו של בית המשפט קמא (הגם שבית
6 המשפט ציין אותו בגזר הדין); ונתון זה מצדיק הקלה מסוימת בעונשו של המערער ומיקומו
7 בתחתית המתחם; זאת בשים לב אף לעולה מתסקיר שירות המבחן, כי הוא מבין את שיקול הדעת
8 השגוי שבגדרו פעל וכי הוא משתף פעולה גם בהליך הטיפול.

9 **באשר למערער 3** – ביחס למערער זה הרי אף בית המשפט קמא השית עליו עונש מקל יותר מאשר
10 המערערים האחרים, לאחר שהתחשב בכך שלאחר ביצוע העבירות התדרדר מצבו הנפשי של
11 המערער (החל משנת 2016) ובהמשך בחודש יולי 2017 לאחר שנעצר בעניין אחר, אובחן כמצוי במצב
12 פסיכיאטרי ואף בהמשך אושפז בכפיה ואובחן כלוקה בסכיזופרניה. בעניינו אף הוגשה חוות דעת
13 מטעם ההגנה לפיה עקב המחלה הנפשית שהתפרצה אצל המערער, עונש מאסר יחמיר את מצבו
14 הנפשי, זאת גם מחמת הסימנים הפליליים של המחלה ממנה הוא סובל.

15 בית המשפט קמא נתן משקל לאותה מורכבות, לפיה הגם שאין מדובר בסייג לאחריות הפלילית או
16 קרבה לסייג, מדובר במערער אשר לאחר האירוע שבעניינו פיתח מצב נפשי חריף ואף אובחן
17 כחולה; ומכאן השית על מערער זה 15 חודשי מאסר בפועל וגזר את עונשו ברף התחתון של המתחם.
18 ביחס למערער זה מצאנו, כי יש מקום להקלה מסוימת נוספת בעניינו בהפחתה של מספר חודשי
19 מאסר, אך אין מקום להימנע מהשתת עונש של מאסר בפועל למרות אותה מורכבות הנובעת
20 ממחלתו. חזקה על רשויות שב"ס שיעשו כל שנדרש לשמירה על שלומו של המערער וביטחונו,
21 וידאגו להשמתו באגף מתאים למצבו, ולקבלת הטיפול הרפואי המתאים.

22 **באשר למערער 4** – מערער זה הוא הצעיר ביותר מבין כל המערערים ולמעשה אך בגר במועד ביצוע
23 העבירה – היה כבן 18 ו-17 יום ביום ביצוע המעשים בגינם הורשע. עניין זה יש לו משקל ונראה
24 לנו, כי היה מקום ליתן משקל רב יותר לשיקול זה במסגרת השיקולים לגזירת עונשו של המערער
25 בתוך מתחם הענישה. גם מהתסקיר שהוגש בעניינו עולה, כי למרות שהמערער אינו מודה בביצוע
26 העבירות, הרי מדובר בצעיר ללא דפוסים עבריינים מושרשים, בעל יכולת השתלבות במסגרת
27 תעסוקה, הוא מתפקד באופן חיובי עד לביצוע העבירות ויש לו כישורי חיים מיטיבים. נוכח כך,
28 בשים לב לגילו של המערער והעובדה שגם מאז ביצוע העבירות לא ביצע כל עבירה ומאז עובד
29 לפרנסתו ולא הסתבך בפלילים, הרי יש מקום להקלה מסוימת בעונשו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 54765-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2015-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2651-11-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

1 באשר ליתר המערערים לא ראינו עילה להקל בעונשם בשים לב לכך שמתחם הענישה שנקבע הינו
2 ראוי ואף מיקומם בתוך המתחם סביר והולם את נסיבות ענינם, וזאת אף לאחר ששקלנו את
3 האמור בתסקירי שירות המבחן, והכל כמפורט לעיל.

4 **באשר למערער 2** – בענייננו לא קיימות כל נסיבות מיוחדות בגדרי המתחם שמצדיקות ענישה שונה
5 מזו שהשית בית משפט קמא, הגם שתסקיר שירות המבחן בענייננו מציין את תפקודו התקין.

6 **באשר למערער 5** – הרי מדובר במערער הבוגר ביותר מבין המערערים אשר לחובתו שתי הרשעות
7 קודמות ורישום ללא הרשעה בעבירת איומים, והוא אף נדון לעונש מאסר בפועל בגין עבירה של
8 הסעת תושב זר, גם בשנת 2013 ושוב ממש מספר ימים לאחר האירוע שבענייננו (משמע העבירות
9 כאן בוצעו ממש טרם גזירת דינו בתיק שם וכשכתב אישום תלוי ועומד נגדו). אף מתסקיר שירות
10 המבחן עולה שלא רק שאינו מביע חרטה ואינו לוקח אחריות באשר לעבירות שביצע, הוא מייחס
11 את האחריות על בחירותיו לסובבים אותו.

סיכום

12 לאור כל המקובץ לעיל, הערעור באשר לחומרת העונש נדחה באשר למערערים 2 ו- 5.

13 **ביחס למערער 1** – לאור הודאתו ולקיחת האחריות כפי שפורט לעיל, אנו מעמידים את עונש המאסר
14 בפועל שיושת עליו על 16 חודשי מאסר בפועל (תחת 21 חודשי המאסר שגזר בית המשפט קמא).

15 **באשר למערער 3** – לאור מצבו הנפשי כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו, אנו מעמידים
16 את עונשו המאסר בפועל שיושת עליו על 12 חודשי מאסר בפועל (תחת 15 חודשי המאסר שגזר בית
17 המשפט קמא).

18 **באשר למערער 4** – לאור גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות ויתר השיקולים שפורטו לעיל, אנו
19 מעמידים את עונש המאסר בפועל שיושת עליו על 16 חודשי מאסר בפועל (תחת 21 חודשי המאסר
20 שגזר בית המשפט קמא).

21

22

23

24

25

26

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 54765-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2015-10-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל
ע"פ 2651-11-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 557309/2015

1

2

יתר הוראות גזר דינו של בית המשפט קמא יעמדו בעינם.

3

4

ניתנה היום, כ"ה שבט תש"פ, 20 פברואר 2020, במעמד הצדדים.

5

יעקב דנינו

יעקב דנינו, שופט

גילת שלו

גילת שלו, שופטת

יעל רז-לוי

יעל רז-לוי, שופטת –
אב"ד

6

7

8